

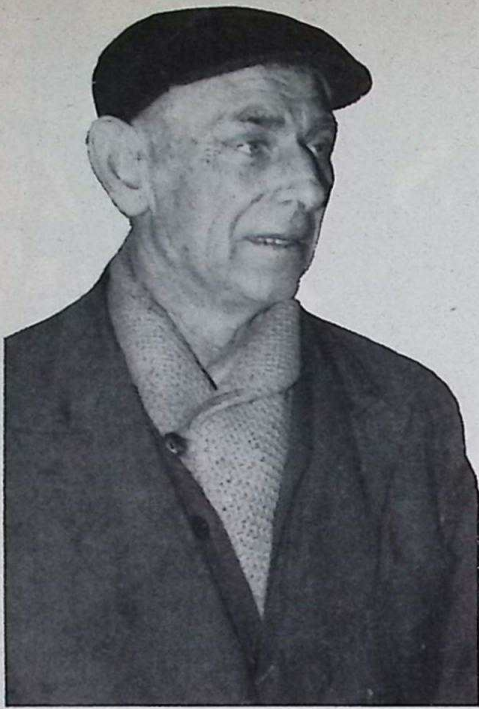
Boele - nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. - BOLNES

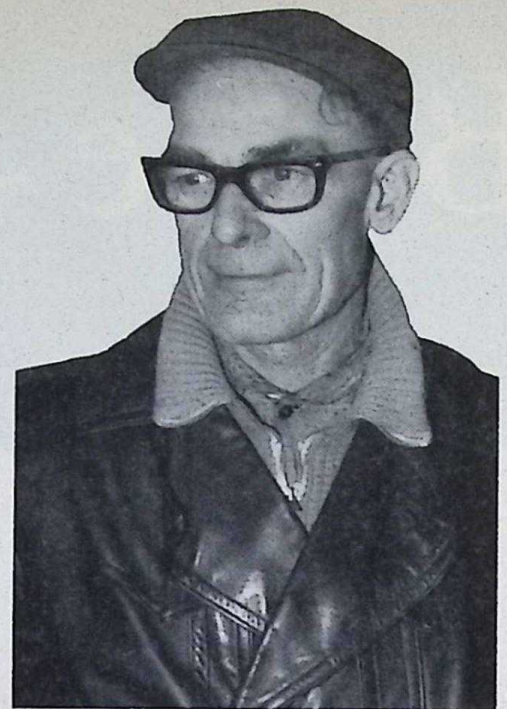

FEBRUARI 1965 - No. 80

G. Stehouwer

G. v. d. Sluis

't zit in de Lucht . . .

De titel boven dit artikel zou U doen geloven dat er een romanschrijver aan z'n levenswerk begint.

Ik moet U echter teleurstellen en het enige wat ik U te zeggen heb is, dat deze titel me in het hoofd schoot, toen ik het dekhuis van bouwnummer 1019 hoog in de lucht zag hangen en tegelijkertijd dacht aan de bekende film uit de vooroorlogse jaren, waarin George Formby een grote rol speelde.

In dit verhaal spelen veel minder grote mannen een voor ons veel grotere rol.

Het zijn de beide kraanmachinisten G. Stehouwer en G. v. d. Sluis, die regelmatig op de nieuwbouwhelling enorme lasten met de grootste zorg op de juiste plaats moeten zetten en daarbij zeer nauw met elkaar moeten samenwerken onder leiding van baas Snijders.

Het is daarom ook dat we hun konterfeitsel, tesamen met de dekhuissektie, afdrukken.

De foto van de dekhuissektie is een mislukking, daar is de redactie zich van bewust.

De mensen van de lasloods hadden namelijk het plan geopperd om uit de schoorsteen een machtige rookpluim te laten verschijnen. Het leek ons een goed idee! Eén ding moet ons echter van het hart. Sekties opsluiten dat kunnen ze in de lasloods, maar een rookgordijn ontwikkelen, neen, daar zijn het nog beginnelingen in. Na enkele mislukte pogingen kwam er eerst een lachwekkende serie vlammen uit de schoorsteen. Toen die gedoofd waren, hoopten we op een nawalm, maar met bril op konden

we niets anders ontdekken dan een armzalig, miezerig rooksliertje, waarmee onze hoop op een voortijdig rokend schip in vlammen opging.

Volgende keer beter!

Het dekhuis is nu al lang en breed gemonteerd en de timmerlieden zijn volop bezig met het intimmeren. Het voorruim, dat geheel als lading-koelruim wordt ingericht, schiet ook al aardig op.

De tewaterlating, die op 11 januari j.l. plaats vond, verliep zeer vlot, tot groot

genoegen van de mensen die er het nodige werk aan hadden verricht.

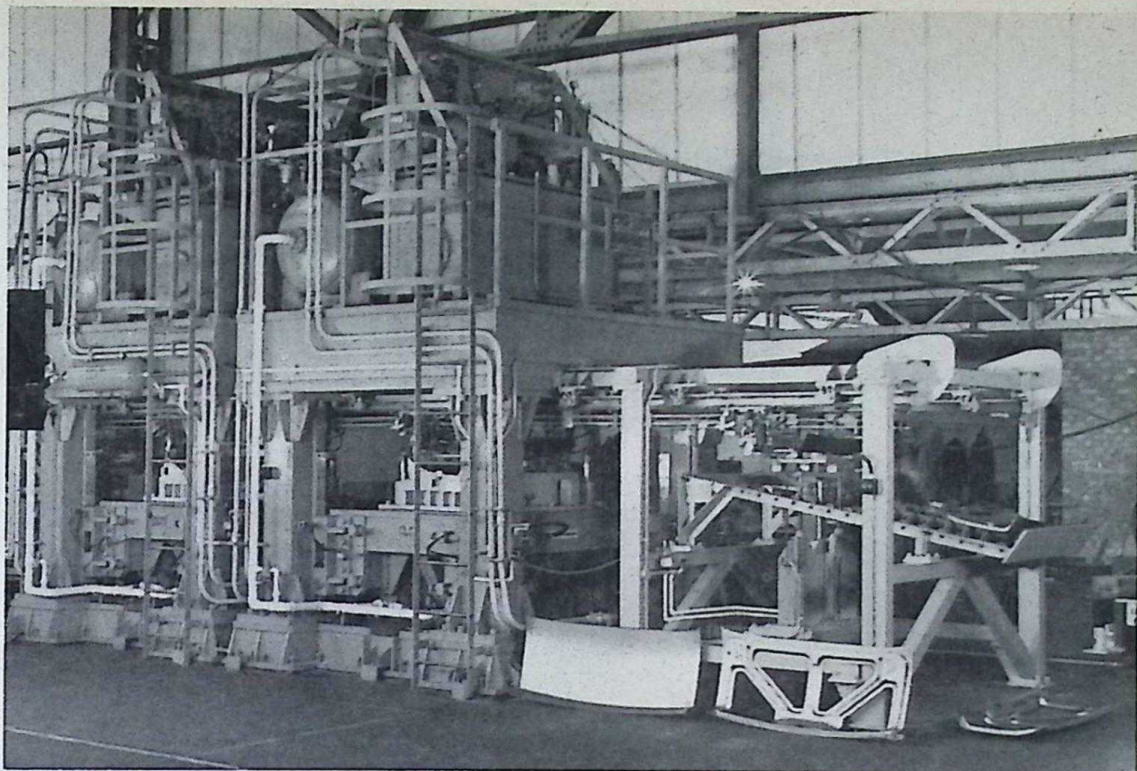
Wij houden nu eenmaal niet van „klevers”.

Als alles goed gaat zal eind 1e week van februari het schip proefvaren, waarna het ongeveer midden februari zal worden overgedragen.

Bij het verschijnen van dit nummer zal de tewaterlating van bouwnummer 1020 vermoedelijk reeds plaats gevonden hebben, want de datum was vastgesteld op 1 februari 1965. De oplevering zal medio maart 1965 plaats vinden.

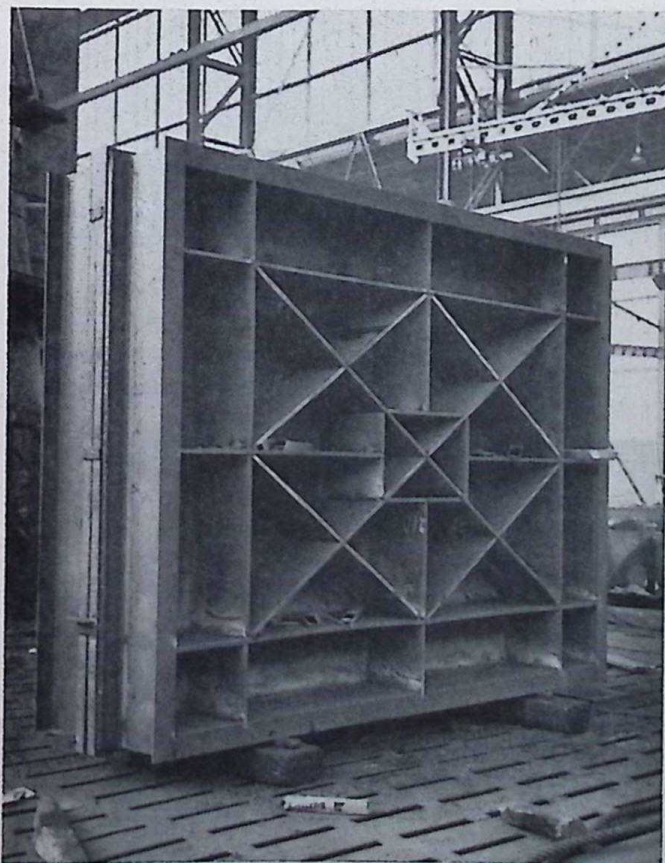

Zo zullen de personen er uit gaan zien.

OPDRACHT
VOOR

DE AUTOMOBIELINDUSTRIE

Van een Engelse firma hier te lande, die zelf ook in Engeland een grote fabriek heeft in Grantham, ontvingen wij de opdracht voor het bouwen van 6 persen, z.g. „Hemming presses”, bestemd voor de Fordfabrieken in Keulen. Deze zes persen tezamen gaan een straat vormen, waarin de deuren van een Fordwagen hun uiteindelijke vorm krijgen.

Door elk van deze persen wordt een bepaalde bewerking voor een deur verricht.

De bijzonderheid van deze persen is, dat ze werken volgens een nieuwe methode.

De pers bestaat uit een zware voetplaat (base) en een zware topplaat (crown), die via vier zware kolommen op de voetplaat rust.

Tussen voetplaat en topplaat wordt nu het drukgedeelte gebouwd, bestaande uit een opwaarts bewegende zware plaatconstructie, die met rollen langs de vier kolommen rijdt en door een opdrukplaat met hefbomen en hydraulische pompen wordt opgedrukt. Tussen dit drukgedeelte en de topplaat vindt dan de bewerking plaats.

De persen zullen geheel samengebouwd en beproefd worden, voordat ze onze werf verlaten.

Op de topplaat komen nog te staan een luchtvat en een hydraulische olietank met de nodige aansluitingen, met rondom een bordes met hekwerk.

In de lasloods en in de machinefabriek is men volop bezig de onderdelen klaar te maken, onder het CO-nummer 347.

De eerste pers zal eind februari 1965 gereed moeten zijn en eind april 1965 zullen de overige vijf persen opgeleverd moeten zijn.

Een topplaat in de lasloods.

IJZERWERKER A. SCHOP WON DE KERST- PRIJSVRAAG

„Mijne heren, noteert u even? Nummer één is A. Schop, Joubertstraat 71”

Ook dit jaar waren er weer een groot aantal deelnemers aan de jaarlijkse, traditionele Kerstprijsvraag. Het aantal ingeleverde formulieren bedroeg 456. Hierbij waren 83 goede oplossingen.

Het was dus niet zo gemakkelijk deze keer en dat is trouwens de bedoeling geweest. We wilden nu eens vermijden, dat het grootste gedeelte der inzendingen foutloos zou zijn en daarom waren er opzettelijk wat problemen in de puzzel gestopt, die gemakkelijk voor tweërlei uitleg vatbaar waren en waar je dus wel een beetje bij moest gokken.

't Grootste probleem heeft dat kammetje opgeleverd. Velen dachten, dat het voor Arie Sintnicolaas, de chauffeur van fa. de Bruyn, bestemd was, omdat hij zo'n mooie kop met haar heeft. Maar hierbij werd echter over het hoofd gezien, dat

Arie een schriel, mager kereltje is en daarom weleens versterkende middelen nodig kon hebben.

Wie het meest voor het kammetje in aanmerking kwam, was toch ongetwijfeld verbandmeester Kl. v. d. Linden.

.... en toen de boel aangedwelld was, werd de kolossale mand overhandigd.

In het midden zijns voorhoofds bevinden zich nog zeventien haren, die een stille, maar wanhopige strijd om het bestaan voeren. Hij is er daarom zo zuinig op als de heer Stibbe op zijn pijp. Dat de helm bij de heer v. Hamersveld hoorde en het kraantje bij kraanmachinist T. W. de Ruyter was voor niemand een probleem, maar met K. Middeldorp heeft men moeite gehad. Onder zijn alpino-petje vermoedde men een kale knikker en dan zou een kammetje misschien...

Nee, hij is niet kaal. Voor hem hadden we die W.C. trekker gereserveerd, omdat hij in de machinefabriek altijd met soortgelijke draden loopt te manoeuvreren; hij bedient daar de loopkranen.

Die slang in de boom stond gelijk aan een adder in het gras. Velen zagen er een doktersembleem in en gaven het dus aan de verbandmeester. We hadden het echter bedoeld voor onze waterman P. Sparreboom, die dagelijks met slangen omgaat. Henk v. d. Berg kreeg de nieuwe schoenen en van P. de Weyer hadden we een oude foto opgesnord, waar hij nog ongesnord opstond. De dromende Spanjaard kwam er ook niet foutloos af, want, dachten velen, die man is ziek en moet versterkende middelen hebben. De meesten gaven hem toch die Spaanse danseres. Bij elkaar is het natuurlijk geen gekke combinatie,

maar je mocht maar één cadeau geven. Tenslotte de damesportretjes. Mooi, hè? Men heeft er klaarblijkelijk lang en met aandacht naar gekeken, want niemand heeft met de dames een fout gemaakt. Juffr. IJsselstein kreeg het presenteerblad met kopjes, juffr. Moerkerken de schaar en juffr. Keur het telefoontje.

Het uitreiken van de prijzen

De eerste prijs ging naar ijzerwerker A. Schop in de Joubertstraat no. 7, de

heer B. L. de Weerdt. En hij deed het niet gek. Onder toezicht van de redactie en directeur G. J. Boele volvoerde hij met verbluffend gemak deze opgave.

We gingen tussen half zes en zeven uur de prijzen uitreiken en omdat we niet onder de maaltijd bij de prijswinnaars binnen wilden komen, hadden we 's middags al een wenk gegeven. Toen we bij A. Schop aanbelden, was heel het gezin dan ook keurig gerangschikt en ook wij deden geweldig ons best om een goeie indruk te

De tweede prijs ging naar Slikkerveen. H. F. J. Noordanus heeft amper de mand gekregen of zijn vrouw grijpt al naar de vermouth.

tweede prijs had H. F. J. Noordanus te Slikkerveen en de derde prijs werd gewonnen door J. L. Honcoop te Bolnes. Deze gelukkigen hebben hun prijs aan de heer B. L. de Weerdt te danken, want hij was het, die uit de prullenmand, waar we de goede oplossingen ingestopt hadden, de prijswinnaars tevoorschijn haalde. We hadden eigenlijk een lid van de kleine commissie prijzen willen laten trekken, maar toevallig hadden ze op oudejaarsmiddag allemaal vrijgenomen. We hebben ons toen moeten behelpen met een „gewoon” ondernemingsraadlid, de

maken. Er waren nogal wat dochters, die dat noodzakelijk maakten, ziet U. Het bloed steeg schrijver dezes dan ook naar het hoofd, toen hij met zijn gebruikelijke onhandigheid een vaas met chrysanten van het dressoir keilde.

Toen de boel aangedweild was vond de overhandiging plaats van de kolossale mand, waarvan de inhoud U bekend is. Het krentenbrood was echter nog extra zwaar uitgevallen dit jaar, maar dat kwam hier best van pas. Ze zijn met zijn negenen bij Schop.

Voor de tweede prijs gingen we naar

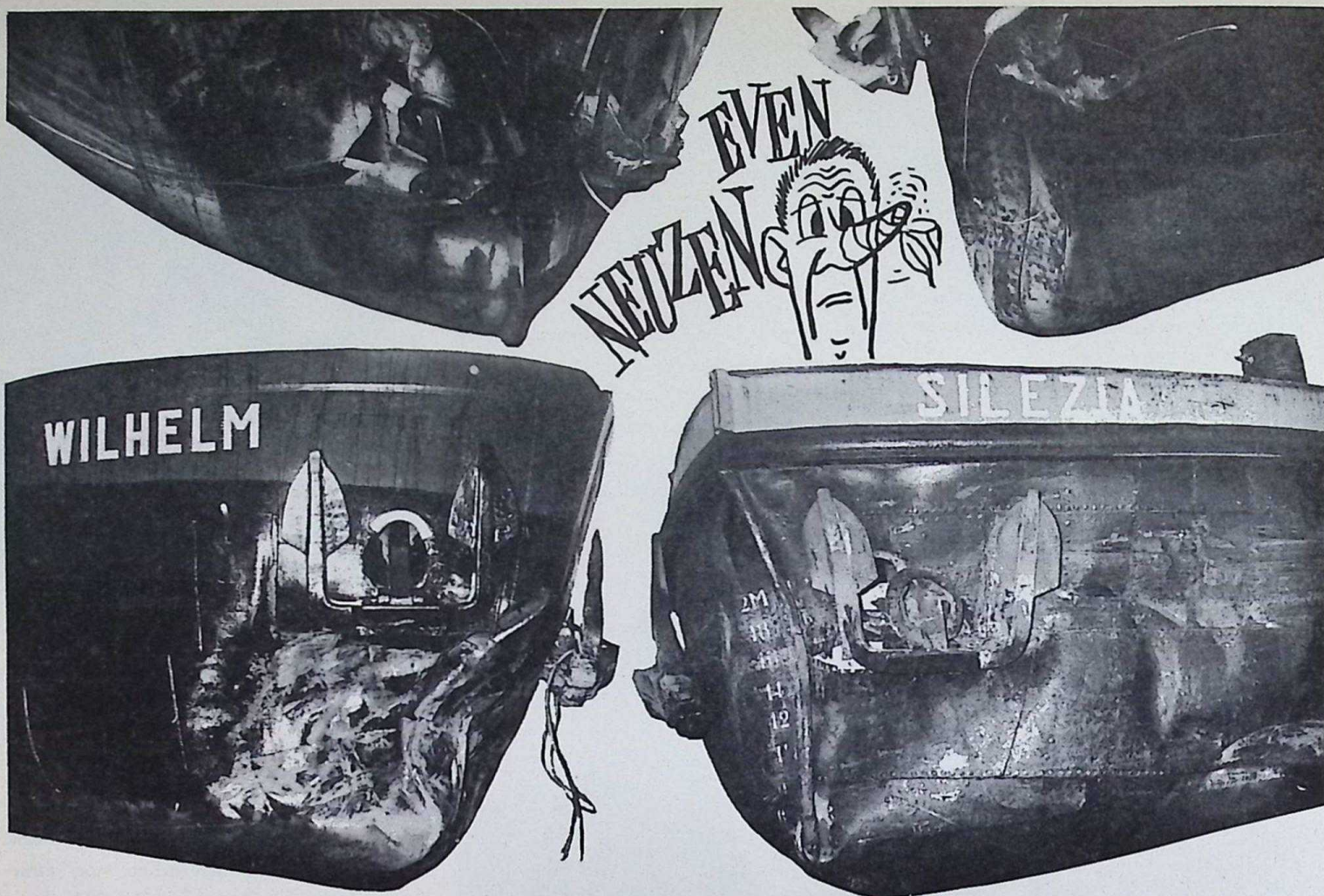

.... een liedeken voor de tweeling

de Prinsenstraat in Slikkerveen, waar de familie Noordanus woont. Een zeer actief echtpaar, als U bedenken wilt, dat *hij* voorzitter is van de tafeltennisclub, dat *zij* één van de eerste krachten is van de toneelvereniging en dat ze een tweeling hebben. Bovendien nog twee losse kinderen, Harry en Dik. De heer de Jong, die een gitaar aan de muur zag hangen, voelde zich geroepen om een liedeken voor de tweeling te zingen, waarbij hij zichzelf op de gitaar begeleidde. De tweeling vond het allemaal prachtig en wij stikten ook van de lach.

De derde mand met inhoud ging dus naar de familie Honcoop in de Gerrit Maritzstraat. Ook hier weer een kinderrijk gezin. Wat dat betreft zijn de prijzen dit jaar voortreffelijk gevallen. De tien troostprijzen werden gewonnen door:

<i>S. de Jonge</i>	<i>Ridderkerk</i>
<i>J. Flach</i>	<i>Bolnes</i>
<i>J. Pecher</i>	<i>Rotterdam</i>
<i>S. Flach</i>	<i>Bolnes</i>
<i>E. Goedegebuure</i>	<i>Slikkerveen</i>
<i>G. Klip</i>	<i>Ridderkerk</i>
<i>J. v. d. Poel</i>	<i>Bolnes</i>
<i>J. G. Snijders</i>	<i>Bolnes</i>
<i>G. Brands</i>	<i>Ridderkerk</i>
<i>P. H. Heiden</i>	<i>Bolnes</i>

Gedurende de laatste weken van het oude jaar en de eerste weken van het nieuwe jaar leek het er veel op, of we op de werf een soort plastische chirurgie bedreven, en wel speciaal op het gebied van neuzen. Het ene schip na het andere kwam aan de werf met een flinke kopschade en er werden „nieuwe neuzen” gemaakt aan de lopende band.

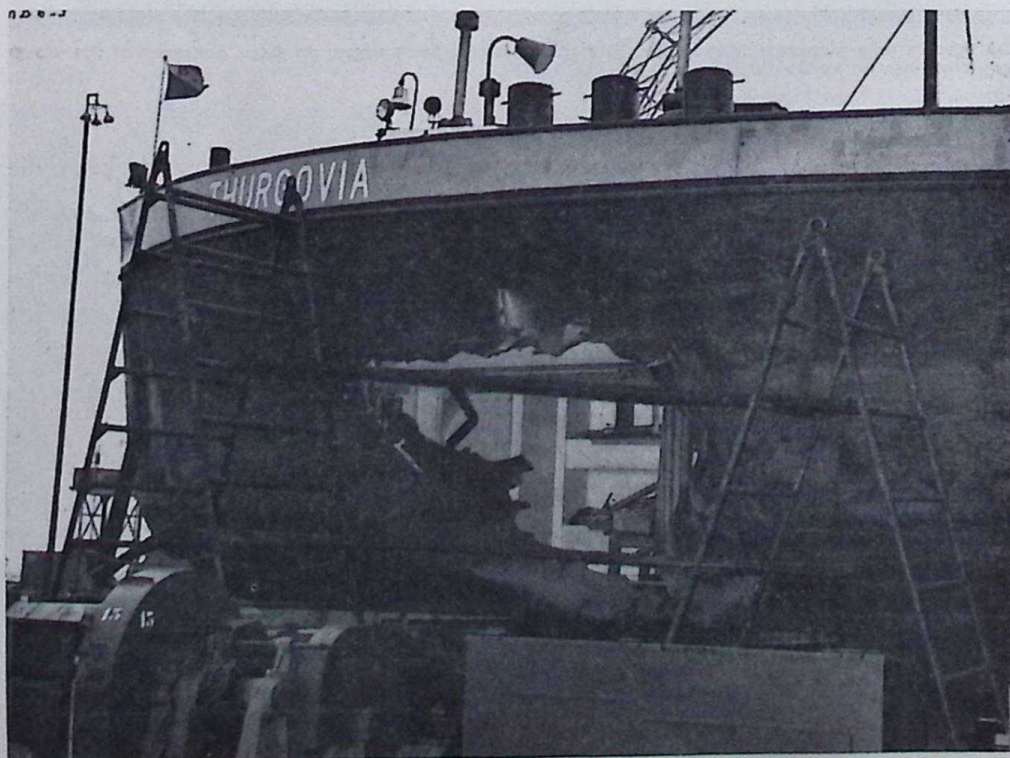
een geheel ander soort neus. Hier konden we meer spreken van een mopneus, zo'n echte lekkere platgeslagen neus van een beroepsbokser. Tijdens de reparatie lag de oude afgesneden neus met loensende

Dat het vandaag aan de dag met de toenemende drukte op de rivieren, met continue en radarvaart, een riskante zaak wordt om rustig in het vooronder van een schip onder de wol te kruipen toont de schade aan de „Thurgovia”.

Tijdens de aanvaring was er niemand voorin, maar 's avonds toen het schip net droog stond spraken we een jonge matroos, die maar wat raar naar z'n matras stond te kijken, die opgevouwen tussen de huidplaten hing. We moeten er niet aan denken wat er gebeurd zou zijn als deze jongen in z'n kooi gelegen had tijdens de aanvaring.

Het volgende slachtoffer was de „Silezia”. Ook een flinke „zoen” op de kop, zo'n stevige zoals gebruikelijk bij de eskimo's, die ook plegen te „neuzen”, maar dan meer in het tedere.

De „Rhenus 42” (r. boven) toonde weer

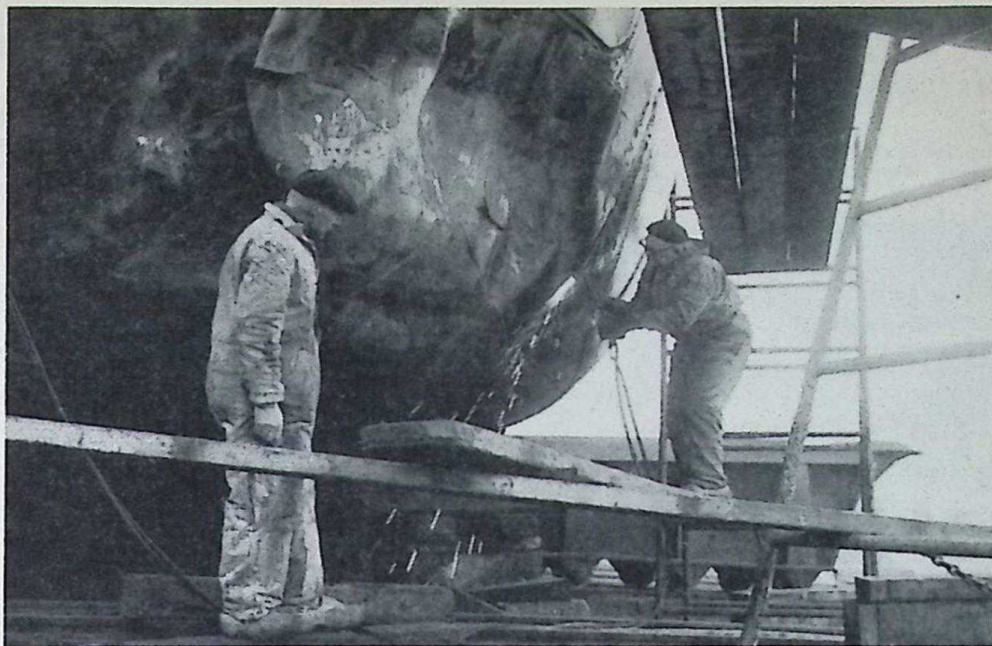

kluisgaten toe te kijken op helling II of de nieuwe neus wel goed werd.

De „Danubia” (l. boven) en de „Wilhelm” liepen volle kracht „kop voor” op elkaar, de eerste geladen en de laatste leeg. De ravage was enorm. Zuiver toeval wilde dat beide schepen enkele dagen na de klap broederlijk naast elkaar bij ons in de haven lagen. Vooral de schade op de „Danubia” was enorm. Het voorschip zat tot aan de dekhut in elkaar en de voorlier lag wat je noemt opgevouwen aan dek. Het gehele voorschip, compleet met lier en aandrijfmotor moest worden vernieuwd.

De „Wilhelm” kwam er beter af. In de lasloods werd een net nieuw neuspuntje gemaakt en later vakkundig aan de „Wilhelm” gelast. Zoals u ziet geldt nog steeds: Wie z'n neus schendt, schendt z'n aangezicht. Maar gelukkig hebben wij bij Boele vakkensen die dit soort reparaties snel en vakkundig uit kunnen voeren. Een compliment is hier zeker op z'n plaats aan al diegenen die deze werkzaamheden tot een succes maken.

't Is onmogelijk om alle namen te noemen en foto's te plaatsen van personen

die aan bovengenoemde reparaties meegewerkt hebben. Als vertegenwoordigers van allemaal ziet U op bijgaande foto T. van Wijngaarden en S. Stehouwer aan het werk. Nog even en we kunnen

in de schippersbladen als volgt adverteren:

Een nieuwe neus nodig? Voor een vlugge en vakkundige reparatie naar Boele's Scheepswerven!!

S. Roest ontvangt zijn eerste prijs. Achter de heer A. v. d. Wilt ziet u nog de sport- en vormingsleider A. G. M. v. Houdt, daarachter leermeester S. de Vogel.

Kaarsenstandaards in vele soorten

standaards in vele soorten in de kantoorruimte van de leermeesters stonden opgesteld. De werkstukjes moesten door de heren D. v. d. Wilt, G. de Jong en J. G. v. Beek van een waarderingscijfer voorzien worden en deze bij elkaar getelde cijfers bepaalden, welke jongens voor de beschikbaar gestelde prijsjes in aanmerking kwamen.

Bij de eerstejaarsleerlingen werd S. Roest no. 1, gevolgd door C. Opmeer en D. Ketting. Bij de tweedejaars behaalde W. v. Cappellen de meeste punten. Twee en drie werden hier M. Mudde en P. A. v. Vliet.

De prijsjes bestonden uit toepasselijke gothische kaarsen en ze werden uitgereikt door de heer A. v. d. Wilt.

De tweedejaarsgroep sloeg met argusogen de bewegingen van de jury gade. Derde van links is W. v. Cappellen, die de eerste prijs won.

In de Kerstweek hebben de leerjongens in de machinefabriek zich artistiek uit kunnen leven, omdat hun de opdracht werd verstrekt een kaarsenstandaard te maken binnen een beperkte tijdslimiet en met beperkte materiaalkeuze.

Het is werkelijk verrassend welke mogelijkheden deze jongens ontdekken als ze zich in een dergelijke opdracht gaan verdiepen. Zowel bij de eerstejaars- als de tweedejaarsleerlingen werden werkstukjes gemaakt, die getuigden van smaak en vindingrijkheid. Het resultaat was dan ook dat smaakvolle kaarsen-

DEFINITIEF JAAROVERZICHT AFDELINGSKAS 1963

Lasten:

Ziekengeld	f 266.444,84
Verlengde uitkering	„ 5.591,19
Kontrolekosten:	
Eigen geneeskundige dienst	f 7.444,25
Medische dienst G.A.K.	„ 85,71
Reiskosten naar kontrolerend geneesheer „	121,84
Porti	„ 125,20
Specialistenbezoek	„ 601,—
	„ 8.378,00
Rentezegels	„ 767,30
Administratiekosten N.V.	„ 6.000,—
Drukwerk	„ 141,66
Premie A.K.W.	„ 5.062,45
Aandeel in administratiekosten	
Bedrijfsvereniging	„ 1.054,55
Aandeel in de omslag verlengde ziekengeldregeling A	„ 696,62
Bijdrage deelneming verlengde ziekengeldregeling B	„ 5.948,70
Aandeel in de omslag van het nadelig saldo der verzekering van oud-verplicht verzekerden „	2.315,17
	<u>f 302.400,48</u>

Baten:

Premiën	f 246.121,60
Rente effecten en spaarbanken	„ 8.638,51
Restitutie verlengde uitkering	„ 5.591,19
Nadelig saldo	„ 42.049,18
	<u>f 302.400,48</u>

Afdelingskas Ziektewet

Daar de afrekening van de bedrijfsvereniging onlangs binnengekomen is, kunnen we nu het resultaat van de afdelingskas over het jaar 1963 publiceren.

Uit het overzicht blijkt, dat we een jaar afsluiten met een nadelig saldo.

Het gevolg hiervan is, dat de reserve, welke op 31 december 1962 nog f 195.333,43 bedroeg, thans is gedaald tot f 153.284,25.

Daar voor het jaar 1964 een gunstiger resultaat wordt verwacht, heeft het bestuur besloten de premie op 2½% te handhaven.

Hieraan heeft de bedrijfsvereniging inmiddels haar goedkeuring gehecht.

Het volledig jaaroverzicht laten wij hiernaast volgen.

Balans per 31 december 1963:

Rekening-courant N.V. . . . f 4.128,21

Beleggingen:

Effekten	f 115.167,08
Rijkspostspaarb. „	6.627,23
Nutsspaarbank „	8.631,19
A'damsche Bank „	15.000,—
	„ 145.425,50
Lopende rente effecten	„ 2.090,32
Verlengde uitkering	„ 719,40
Afrekening bedrijfsvereniging	„ 7.684,96
Kontrolekosten G.A.K.	f 57,94
Premiën (herberekening 1963)	„ 6.706,20
Reserve per 31 december 1963	„ 153.284,25
	<u>f 160.048,39</u>
	<u>f 160.048,39</u>

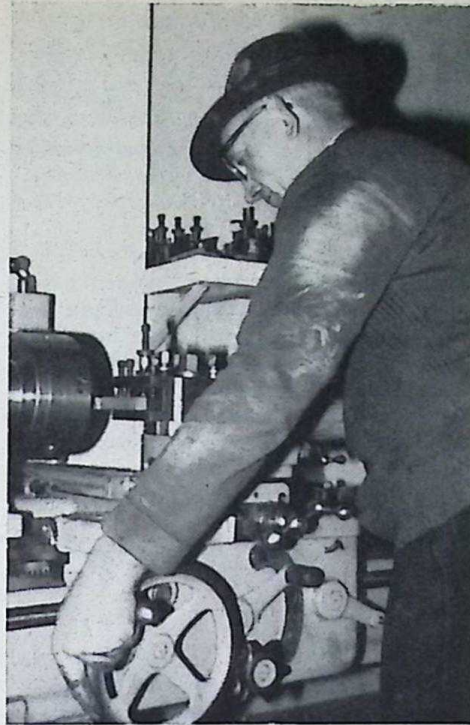
Lever **DAGELIJKS**

uw tijdkaart in!

Hoofdbaas D. v. d. Wilt is met pensioen gegaan. We hebben natuurlijk allemaal gezien, dat de plaatselijke pers ruime aandacht aan dit feit heeft geschonken en het is voor ons dus niet nodig, om al datgene, wat U in de kranten al hebt kunnen lezen, hier nog eens te herhalen. U kent de verdiensten en kwaliteiten van Ome Dirk. Hij was tenslotte een figuur, die zich hier jarenlang in zijn woorden en zijn daden onderscheidde van anderen. In woorden door zijn onopgesmukte, enigszins schichtige spreektrant en in daden door zijn spreekwoordelijk geworden inzicht in technische problemen.

Hoe komt het eigenlijk, dat hij zo'n kei was op zijn gebied?

In de eerste plaats natuurlijk, omdat hij de gelukkige bezitter was en is van een helder verstand. Maar zo zijn er velen. Daarmee onderscheid je je niet van anderen. Nee, als we bij Ome Dirk naar een oorzaak willen zoeken van zijn

Het ouwe trouwe, vette hoedje blijft ook thuis onafscheidelijk tijdens de werkzaamheden.

Ook degenen, die jarenlang onder Ome Dirk gewerkt hadden, waren ter receptie. Hier is het B. Ipskamp, die hem de hand drukt.

Baas D. v. d. Wilt draait er thuis lustig op los

meer dan gewone technische capaciteiten, dan moeten we als hoofdreden het feit aanvoeren, dat zijn vak tevens zijn grote liefhebberij was. Hij had een hartstocht voor motoren. Hij doet niet liever dan er aan prutsen en bij voorkeur moet het dan een motor zijn, die behept is met de onhebbelijkheid om niet te willen draaien. Dan begint Ome Dirk pas op volle toeren te draaien. Het probleem laat hem dan niet meer los en de oplossing zal hij vinden, hoe dan ook. Door deze instelling heeft hij in de loop der jaren een schat van praktische ervaring opgedaan en daar heeft ons bedrijf van

meegeprofiteerd. Daar liet de heer Johan Boele in zijn afscheidstoespraak geen twijfel over bestaan en het geschenk dat Ome Dirk kreeg, een opgeknapte draaibank, was dan ook wel het mooiste, wat men hem kon aanbieden.

Enkele dagen na de afscheidsreceptie van 29 dec. 1964 keken we op Dijkje 117 even om de hoek. Ome Dirk was aan 't draaien...

„Hoe is de bank, baas v. d. Wilt?”

„Geweldig man, nog een gelukkig Nieuwjaar, nee, prima man, ik heb er draad mee gesnejen ook, nee, 't is een best bankje en hij staat hier goed ook, vijveniet?”

Ik heb net zoveel verstand van draaibanken als van moderne schilderijen, helemaal niets dus, maar ik zei toch, terwijl ik het gezicht van een kenner probeerde te trekken: „Goeie lichtval op je beitel.”

Wat een geluk had ik. Dat viel precies in het pulletje, want prompt zei Ome Dirk: „Juist, kijk, ik heb er hier t.l. verlichting boven gemaakt, zie je.”

Meer opmerkingen over de draaibank waagde ik niet, maar 't was me wel heel duidelijk, dat onze ex-hoofdbaas geweldig in zijn sas is met die bank en dat hij daarmee gemakkelijker de grote overgang van fabriek naar huis zal overbruggen. Ook de andere cadeaux, die hij als blijken van waardering tijdens de receptie aangeboden kreeg, zullen er aan mee werken om de grote verandering in zijn leven op te vangen. Want hij is nu

eenmaal geen man, die stil kan zitten. Hij moet wat te doen hebben en dan bij voorkeur prutsen aan bromfietsen en auto's en aan alle mechanische dingen, die niet lopen en draaien willen. En we hopen dan maar, en dat is de wens van allen die met hem samengewerkt hebben, dat hij dat nog lange tijd in goede gezondheid zal kunnen doen.

Handdruk van de gaande en komende man boven de gereedschapskist, die namens bazen, bedrijfs-assistenten en calculatoren aangeboden werd.

De stapel sigaren, die Opa kreeg, was te hoog voor dit kleindochtertje.

Een ieder die in de zomer van 1964 wel eens in de buurt van de lasloods kwam, had daar al lang een groot vlak constructiewerk zien liggen. De bruggenbouwers onder leiding van baas Baartman uit de lasloods konden je dan met een geleerd gezicht zeggen dat dat „het val” was voor de Haringvliet brug. Ze konden je dan ook nog vertellen, dat dit val niks met muizen te maken had, maar dat het domweg het stuk van de brug was, waar je overheen kon rijden.

En zo lagen nog op andere plaatsen op de werf verschillende delen van de brug, zoals balans en hameitoren enz. Dit was tot nu toe de grootste brug die we hebben gebouwd. Om u een idee te geven, hoe groot deze brug wel is, vindt u hieronder de gegevens, met daarnaast de gegevens van ons eerste brugje in Friesland.

ONZE HARINGVLIET BRUG

Val:	Haringvliet	Friesland
lengte	21 m	8 m
breedte	10 m	6,1 m
gewicht	100 ton	12,5 ton

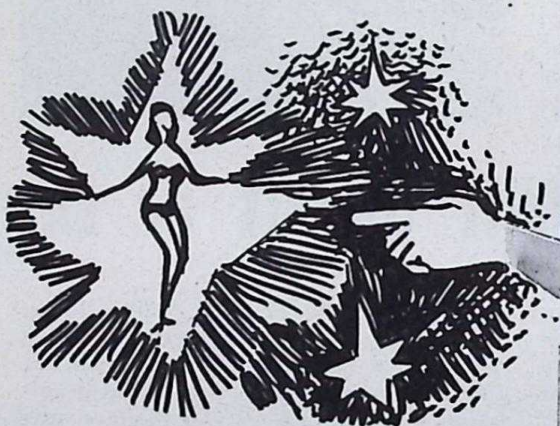
Balans:	Haringvliet	Friesland
lengte	21,5 m	9,5 m
breedte	11 m	6,1 m
gewicht	50 ton	6 ton

Hameitoren:	Haringvliet	Friesland
hoogte	11,6 m	6,5 m
gewicht	15 ton/stuk	1,2 ton/stuk

In het algemeen kunnen we wel stellen dat ophaalbruggen ook niet groter worden gebouwd dan onze Haringvliet brug, omdat anders de verschillende delen te zwaar worden.

Ja, inderdaad hebben val en enkele brugonderdelen lang op de werf gelegen. Wij konden voor het fabriceren van die delen volgens Waterstaatschema werken, maar de Waterstaat kwam achter op haar planning. De winter had hun parten gespeeld en voor de gigantische Delta-werken was veel personeel nodig, iets waar het nogal aan gehaperd heeft. Later bleek dat we die achterstand van de Waterstaat heel goed konden gebrui-

ken. De „wandelstokken” waren namelijk nog niet klaar. Wandelstokken waren de heugelstangen, die door hun vorm aan wandelstokken deden denken. Nare dingen om te maken. In de grote bocht zaten wel 36 verschillende in elkaar lopende kleine bochtjes, zogenaamde stralen. Nou ja, 36 is wel een beetje overdreven, maar 6 waren het er zeker wel.

Boze tongen noemden die dingen zelfs de „gouden wandelstokken”, omdat ze wel veel gekost zullen hebben. Om de haverklap moesten ze van de bank als ander werk voor moest gaan. Vraag maar aan Jan Bode en de zijnen.

Nog even die hameitoren. Deze waren wel zo groot, dat toen ze eenmaal uit de machinefabriek kwamen en op de werf stonden, het praatje prompt onder de mensen ging, dat CO 480 niets anders was dan een verkapte lanceertoren voor bemane projectielen. Onmiddellijk gaven zich vrijwilligers op onder het motto: „Wat Russen en Amerikanen kunnen, kunnen wij bij Boele ook.” Op de foto ziet U deze dapperen tijdens een proefvlucht. (A. Rijsdijk, A. Ouwens en K. v. Buren)

Eindelijk dan kon de Rijkswaterstaat onze brug hebben en was het voor onze heer van Maaren een pak van z'n hart, toen alles goed getuid en wel op de schuit stond, op weg naar het Haringvliet.

Onmiddellijk na aankomst op de plaats van bestemming kon met de montage worden begonnen. Hiervoor was niets minder nodig dan de hulp van de grootste bok in Nederland nl. de Kolossus. We

Overleg tussen A. Rijsdijk en H. J. v. Maaren.

zaten daar met de ruimte in het vaarwater zo ongunstig, dat alleen de Kolosus met zijn grote spreid, dit karwei kon uitvoeren.

Dank zij de prettige samenwerking met de Rijkswaterstaat verliep alles vlot. In één dag waren de grote hameitoren geplaatst en gesteld en kon de zware ballen op de hameitoren worden gemon-

teerd. De grote bok was toen niet meer nodig en kon vertrekken.

Zo verliep de hele montage vlot en naar wens, dank zij onze ervaring bij de organisatie en de montage en vooral ook dank zij de medewerking die de Rijkswaterstaat ons verleende. Alles werkte er aan mee dat de brug op 15 oktober

1964 met de hand bewogen kon worden afgeleverd.

Hiermede hebben wij dus onze grootste brug geleverd en kan een ieder die eraan heeft meegewerkt, vanaf de tekenkamers tot aan de transport afdeling, trots zijn op deze technische prestatie. Tot... de volgende brug.

Wij ontvingen van Phs. van Ommeren N.V. het volgende schrijven:

Rotterdam, 7 december 1964

„Hierdoor delen wij u mede, dat wij één dezer dagen wederom een bedrag van f 2500,— aan u zullen overmaken ten behoeve van uw Sociaal Voorzieningsfonds.

Wij willen hieraan de wens verbinden, dat er ook in de toekomst een basis moge blijven bestaan voor de vruchtbare samenwerking, die in de achter ons liggende jaren door uw en onze medewerkers is opgebouwd”.

Wederkerig sluiten wij ons gaarne bij deze wens aan en we willen tevens onze dank uitspreken voor de prachtige gave, die Phs. van Ommeren N.V. ons personeel ter gelegenheid van de jaarwisseling heeft willen schenken.

*
**Bijdrage voor
 „Sociaal
 Voorzienings-
 fonds Boele”**

NIEUWE OPDRACHT

Vorige maand kregen we van een Engelse maatschappij opdracht tot de bouw van een zichzelf voortstuwend zandzuiger. Het te bouwen schip heeft het model van een coaster met een lengte over alles van 59,44 m, een breedte op buitenkant spanten van 11,28 m en een holte van 4,64 m.

De motorkamer en het dekhuis bevinden zich in het achterschip en de pompkamer in het voorschip. Tussen pompkamer en motorkamer bevindt zich een laadruim met ernaast SB. en BB. een beun.

De tankpot in het laadruim heeft een

dikte van 25 mm, de zijwanden van 16 mm.

De hoofdmotor, merk Lister-Blackstone, 8 cyl., 800 PK — 900 omw/min., zal het schip een snelheid moeten geven van 10 knopen.

Eén hulpmotor, merk Lister, 43,5 P.K., zal de pompen aandrijven; bovendien wordt er nog een havenset, Lister dieselmotor 19 PK, geplaatst.

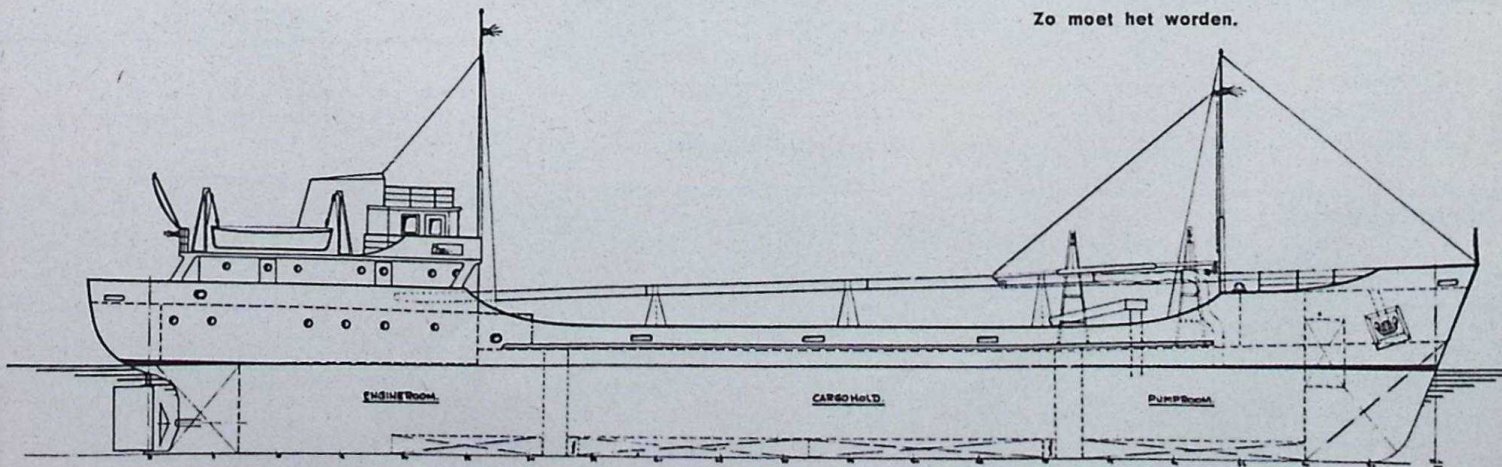
In de pompkamer zal geplaatst worden een zandpomp, merk Gwynnes, die aangedreven zal worden door een Lister-Blackstone dieselmotor, 6 cilindrs, 337

PK — 750 omw/min. De pomp heeft een doorlaat van 24”.

Aan dek krijgen we de zuigbuis met de nodige davits en lieren voor bediening. Het schip zal gebouwd worden onder toezicht van Scheepsbouw Bureau Soetermeer en we zullen dan ook weer op onze werf terugzien de Heer Loeve, die ook het toezicht had op de door ons gebouwde zuiger, bouwnummer 1008 — „Gritwood”.

Het schip krijgt bouwno. 1018 en zal in september/oktober 1965 opgeleverd worden.

Zo moet het worden.

PROMOTIES

Met ingang van 29 december 1964 is de heer B. A. v. d. Graaff bevorderd tot algemeen hoofdbedrijfsleider en de heer A. v. d. Wilt tot hoofdbedrijfsleider machinefabriek, koperslagerij en ketelmakerij.

Per dezelfde datum zijn de heren G. de Jong en G. J. Matthijssse benoemd tot respectievelijk bedrijfsleider werf en bedrijfsleider machinefabriek, koperslagerij en ketelmakerij.

Tevens is de heer H. J. Breeman benoemd tot hoofd technische dienst en magazijnen.

DAMVERENIGING ONS GENOEGEN

Op 14 december 1964 werd in de kantine de jaarlijkse ledenvergadering gehouden. Zoals gewoonlijk was de opkomst bijzonder groot. Onder het genot van de diverse door de vereniging aangeboden consumpties werden alle problemen, die ter tafel kwamen, vlot afgehandeld. Tevens werd nog even teruggeblikt op het afgelopen verenigingsjaar, waarin als het belangrijkste succes mag worden genoemd de promotie van het tweede tiental naar de eerste klasse. Verheugend was het ook, dat enkele nieuwe leden waren toegetreden.

Na afloop van het officiële gedeelte bleef men nog geruime tijd bijeen voor het spelen van de zogenaamde gongwedstrijden, met als resultaat voor elke deelnemer een aantrekkelijke prijs in de vorm van een vroege Kerstverassing.

Overigens zijn ook in het thans aangevangen jaar nieuwe leden van harte welkom, waarbij het helemaal niet belangrijk is, of zij reeds kunnen dammen of niet. Aanmelding kan geschieden op de clubavonden iedere maandagavond in de kantine om half acht. Het is daar altijd reuze gezellig en de koffie is er prima.

BOELE'S MUZIEKVERENIGING EXCELSIOR

Op zaterdag 6 febr. geeft Excelsior een concert in de kantine. Mogelijk is deze datum net voorbij, als de post Uw Boele-Nieuws brengt, maar misschien ook niet. Daarom vestigen wij nog even de aandacht er op, want de uitvoeringen van Excelsior kenmerken zich altijd door een prettige sfeer.

De aanvang is gesteld op half acht en medewerking wordt verleend door het kabaretgezelschap „Florida”, dat vorig jaar ook een belangrijke bijdrage leverde voor het welslagen van de uitvoering. Naar de kantine dus op 6 februari!

PERSONALIA

Jubilea 25 jaar:

- 12- 2 J. Bosman, scheepsbeschieter
- 18- 3 C. Advokaat Jr., tariefcalculator
- J. Stolk, ijzerwerker
- 19- 3 A. den Hartog, brander

In dienst getreden:

- 30-11 A. P. Valk, praktikant (mach.fabr.)
- 1-12 F. de Waal, magazijnmeester
- D. van Dijk, praktikant (scheepsbouw)
- 14-12 Mej. J. A. E. Reints, kantoorbediende (inkoop)
- J. C. Lopez Sierra, hakker
- B. Iglesias Menendez, klinker
- 21-12 A. P. Metheuver, machinaal-brander

- 5- 1 Mevr. A. Prendes Marquez, werkster (logiesgebouwen)
- 7- 1 R. Pico Rodriguez, brander
- 13- 1 J. Zuazo Diaz, stellingmaker

Terug uit militaire dienst:

- 29-12 K. A. Swets, hulp-bankwerker
- 4- 1 G. Wisse, bankwerker

Gepensioneerd:

- 27-11 G. Valk, ijzerwerker
- K. Eenhoorn, hellingschipper
- 18-12 G. W. van Vuuren, ijzerwerker
- 31-12 J. Rijsdijk, corveeër
- D. van der Wilt, hoofdbaas (machinefabriek)

De dienst hebben verlaten:

- 20-11 J. Gallardo Orta, ijzerwerker
- 25-11 J. Gomez Rosauo, hakker
- J. J. Vilchez Sanchez, hakker
- 27-11 T. A. W. M. Bogers, praktikant (machinefabriek)
- 30-11 Mej. M. Groen, typiste
- Mej. K. van Beek, kantoorbediende (loonadministratie)
- 2-12 N. Escobosa Léon, stellingmaker
- 4-12 C. J. Prins, kraandrijver
- 11-12 F. Jaen Garcia, brander
- 16-12 M. Millan Torres, klinker
- L. Velasquez Montero, aanhouder
- C. Garcia Moreno, elektrisch-lasser
- F. Primo Bravo, ketelmaker
- 17-12 P. Flores Hernandez, aanhouder
- 24-12 J. Burggraaff, leerl. metaalbewerker in de scheepsbouw
- 31-12 Mej. A. H. H. Saly, werkster (logiesgebouwen)
- Mevr. W. van Heek-de Vries, kantoorbediende (loonadministratie)
- Mej. A. van der Zwan, kantoorbediende (loonadministratie)
- B. van den Berg, kantoorbediende (loonadministratie)
- 8- 1 G. H. Sahulata, lasser-brander
- 12- 1 H. Donker jr., leerling-bankwerker
- 13- 1 M. Ramirez Vicente, elektrisch-lasser
- J. M. Merino Roldan, ijzerwerker
- 14- 1 C. Hernandez Martinez, koperslager

Gehuwd:

- 25-11 De heer W. van der Jagt met mej. C. P. Bestman
- 28-12 De heer K. Hellenaar met mej. E. F. van Parreeren

Geboren:

- 27-11 Franciscus Johannes, zoon van de heer en mevrouw Broersen-Sprinkhuysen
- 19-12 Leendert Johannes, zoon van de heer en mevrouw Moog-van Eijk
- 27-12 Maria Soledad, dochter van de heer en mevrouw Guisado-Zaya
- 2- 1 Andrea Louise, dochter van de heer en mevrouw De Reus-Spoelstra

Op 6 januari 1965 overleed op 36-jarige leeftijd geheel onverwachts de heer

J. H. G. GERRITSEN

die sinds 1 juni 1942 bij ons bedrijf werkzaam was als ijzerwerker.

In hem verloren wij een ijverige en vakbekwame werknemer en een goed collega.

Zijn vrouw en verdere familieleden wensen wij kracht toe om dit voor hen zo grote verlies te kunnen dragen.